

LOKÁLKA

Roč. II. N.č. 3 .

Návští - prosíme P.T. cestující ,aby omluvili zrychlení toho vlaku o pár týdnů. Do San Franciska vede strouha dlouhá

K a č á t k o

Přeznové sluničko zešilelo a proměnilo se v žhavou kouli ,která se kutálela za mými zády po bezsrasné obloze a já byl docela rád,že jdu tak nalahko ,se žebračem. Řeka melancholicky šplouchala a nic nerušilo pěkný ,jarní den. Až najednou jsem se zastavil. Po cestě se proměňovalo cosi žlutého ,chlupatého a nemotorného. Opatrně jsem se přiblížil na pár kroků. Žluté kačátko šokovalo mezi kalužinami a mladou travou na kraji cesty ,užilo si ,napilo se a pak na mě pohlédlo. Teď uteče - pomyslel jsem si. Ale kdepak! Kačátko jen pokývalo hlavou a věnovalo se dál trávě. Přišel jsem na půl metru k němu. Kačátko se napilo,zašokovalo ,pláclo sebou do kalužiny avstalo ,vycítavě se na mě podívalo a oškolovalo se k trávníku. Občas se otočilo,pokývalo hlavou a já vážně čekal kdy řekne: "to dnes máme počasíčko ,že jo" nebo "za co se kolíbáš". Slunce už mě kus přeběhlo a sákejvalo ,abych už raději šel. S povzdechem jsem se zvedl. Ještě mě napadlo ,že bych ho měl odvést raději z cesty ,ale pak jsem si řekl ,kdepak ,to se umí o sebe postarat...Zamyšlen jsem tak tak uskočil z cesty autu ,které mě postříkalo blátem a hnalo se dál vychutnávat krásy přírody. Začal jsem nadávat ,ale pak jsem strnul ,praštil žebračem o zem a rozběhl se zpátky. Auto stálo kousek před kalužinou.Tlustoch v bílé košili zneohroceně prohlížel přední kolo a kus za ním byla jakási beztvará kaše ,ve které bylo sem tam rozeznat žluté peříčko...

Ten tlustoch asi dočasně nepochopil ,proč jsem najednou zařval "Ty sviňo" a vrazil jsem mu facku. Seděl s tupým výrazem a nechápavě kroutil hlavou. Seděl zrovna v té kalužině ,ze které ještě před chvílí pilo takové docela obyčejné ,malé ,žluté kačátko... - DAWY -

Nemí ještě hlupák ,kdo nedovede hrát tvoji hru ...E.T. Seton

Když se kára a buvol shodnou ,tak už nezáleží na cestě...ina.příteloví

Redakční bláčka

sděluji P.T. čtenářům Lokálky, že mě onedávdy navštívilo jakási individuální zvané Billy Bowler nebo Brawler nebo Bower, zvaný prý Plíživice nebo plazivec - houby, Proplyžák, to je ten správný název! Stále na mě chtěl jakousi omluvu nebo co a měl jsem s ním ohromnou trpělivost, celých několik vteřin, dokud mi nepropálil vajglem zánovní koberec. K další debatě jsme se odebrali do mé laboratoře, má sekretářka Cherybba, která nás dosluhovala měla plné ruce práce. Jnu, umejť takovou hromadu skalpelů, nážek, pilek na železo, elát, majzlů a jiného chirurgického nářadí, to je holt fu ška. Tomu plíživci nebo jak se neval se pak udělalo nějak špatně a majednou umřel. Ale bavili jsme se moc pěkně, neboť jak mohou dosvědčit sousedi, z laboratoře veselw zněl "pavyho smích, ten divnej řev, při kterým v žilách tuhne krev". A pozůstatky toho plazivce jsou vystaveny v hřbitovní kapli na místě BOOT-HILLU, ale radím vám, nechoďte tam, je to vošklivej pohled.

váš Jeníček - Rozparovač - DAWY

Návrat z BRD

Stojiš uprostřed koberce,
bolavý nohy
už neunesou jediný krok
a myšlenky se toulají
někdy po obloze
laskány sluncem.
Stojiš uprostřed koberce,
sundáváš teletinu
z odřeného ramene,
pak košili
a texáry šedý blátem.
Za oknem tam
nedělního večera.
Teď platíš!
Mámě a svezim sním
kouskama senn z Lucerny.

- BARONKA -

VINOŘSKÝ VLAK

"Hurá budeme mít vlak" řval radostně gumovej kneďlík. "Sláva budeme mít vlak" opakovali vinořští občané. "A co to vlastně je?" "Vlak to je něco jako barák na kolečkách, má to komín ze kterého se kouří" začal vysvětlovat mašišovej repík, "Ty už jsi viděl vlak?" ptali se vinořští občané. "Ne, neviděl, ale můj dědeček Jáchym, když jel jednou tři měsíce zpáda tak ho potkal v hospodě." "Uff" vyrazili ze sebe vinořští občané "ty musíš dělat mašinfiru, s tak bohatějma zkušenostma se těžko někdo najde.

pruhý den přišli dělníci s krumpáčema a začali klást koleje. práce jim šla od ruky, takže během dvaceti let byla železnice o délce 5km hotová. v osuňej den se shromáždili vinořští občané u nádraží. nádražní rozhlas vesele vyhrával hit místní skupiny DERMAKOL Zpožděnej vlak. předseda MGV ve slavnostním kroji /gumáky a hubertus/ slavnostně zapich vidle do hnoje a pravil "Občané, nadšel historický okamžik naší obce. máme konečně vlak, který nás spojí se světem" Po těchto slovech vzal pilník a začal prepilovývat lano který bylo natažen před lokomotivou místo pásky.

o dva dny později, když lano povolilo, vlak za jásotu občanů vyjel. Ujel však dva kilometry, když se to stalo. "Táhle chybí prahec" zvolal nověj mašinfira mašišovej repík a zatáhl za brzdicí pá-

ku. Lokomotiva zaskřípala a zůstala stát. "Běda nám, co budeme dělat, zasněžil předseda MNV. "Sme ztraceni, už se nikdy nepodíváme do světa. Dáme nověj pražec a pojedeme dál, snažil se uklidnit předsedu Hašíšovej Pepík. "pražce došli" zaštkal předseda. "Nežoufej předsedo máme ještě jednu možnost, uklidňoval ho dál Hašíšovej Pepík. "Kaosi na Brdech vyhlásil soutěž o Brský pražec, tak se ho pokusíme vyhrát a bude všechno v suchu".

I stalo se a všichni vinořerí trampové začali psát do Pražce a vinořským občanům nezbejvá než čekat zda se někdy dostanou po železnici do světa či zda zůstanou pořád zaoštalý jako jejich předci.

- ROBIN -

pozn.red. Se značným zpožděním uveřejňujeme povídku, která získala ve zmíněné soutěži 3.místo.

Návrat z vandru

Ho, milej pane ze sinky,
svezl jste mě jen z milosti.
vyhověl jste tím žádosti
tý nahlejskaný blondýnky,
co jezdívala stopem káysí
a je to možná vaše žena,
já ale nejsem naložená
přistupovat na kompromisy,
když jste mi řekl, že bejt mým tátou
vyhodíte mě z baráku.

Taky bych radši jela ve vlaku,
nemít teď dva dny před vešplátou
a v kapse pětiku do rezervym
za kresou zítra nakoupím.
Zastavte mraďši vystoupím,
nemám teď nahádání nervy.

Snad jsem tu nenechala nic.
Ne, děkuju, nemám to těžký.
veznu to zase kousek pěšky.
Stejně tu máte hic.

- TAPI -

S o b o t a

Začíná nový den,
ale i ten zemře
až kraj schová do elaní noc,
musí zemřít
aby se mohl narodit nový...
Den po dni umírá
pro jeden velký.
Teď zháší zbylou
jasnou hvězdu,
teď
a je ho plně ušolí
a plně oči
a elaně hlaďi jeho krátké vteřiny
Je jako hranice čřeva,
kterou si oheň vzal
a pomalu
nikoliv nekonečně
jí popelnil.
poslední jiskra,
poslední vteřina.
V dálce houká vlak...

- HANONKA -

Tramping na Brdech - III.část

Generál Jerfy Packard

Obecně řečeno, poznal jsem je všechny ty šťastné cesty, jež vedou tě po světě. Obecně řečeno, vím jen, že dobré jsou pro ty, jež nemohou dlouho spát v též loži, pryč musí, v dál, jako já jsem to dělával hledat vždy nové věci, až najdu - smrt.

Seština z TRAMP-ROYALU
Jack London

Dějinné vyličení pozbylo by ceny, kdybych se mezimnil o jejím zakladateli Jerry Packardovi /krakovi/. Kdy začal trampovat, je zahaleno tajemnou mlhou, ale jistě tomu bylo dávno a jistě tomu bylo u skautů, neboť již kolem roku 1925 byl vícen zrovna tak na hradu Okoří, jako v povodí VELKÉ ŘEKY. Putovával ve společnosti Bohuše Vosáhla a slávy soukupa. Později nějaký čys tábořil s Jirkou Šiškou ve Strnadlech proti Jarovské pláni a to nad lomem. Onomu tábořišti říkávali u DVOU BAMBITEK. Odtud tato dva trappeři podnikali cesty za ZLATOU ŘEKU a do Pruce. Ovšem pěšky, poněvadž se jezdilo přesposledním vlakem, který

PRO BAREVNÉ : TJ. PRO INDIÁNY , ČERNOCHY, MESTICE, MULATY A PAĎOURY :

měl konečnou stanici ve Vranově. Ještě než začal jezdit packará s tlupou Old Jacka Hobarta , měl procestovávány brávy křížem krážem jak se sluší a patří na správného shanaře.

Později packará doprovodil Batex. Pak prodlával rok osadnictvím na ZLATÉ ŘECE v osadě DAKOTĚ. Snad tam poznal rub osadnického života , protože se vrátil k tábornictví. Začal "ohničkat" a to pokud možno sobotu co sobotu na jiném campu. To bylo příčinou , že se stal ve všech stálých i nestálých táborech populárním , jako ostatní starí campmani.

po ukončení Hobart camou , který měl dále vésti k rozkvětu - přeložil své působistěna brávy , kde zorganizoval skvělou tlupu neodvážnějších a nejotužilejších táborníků našeho tranpingu. Roku 1929 prošel poprvé poKarpatskou Rus a od té doby ještě několikrát. Pak se vrátil k rodné VELKE ŘECE , kde počal pěstovat kancistiku a to již se svou dívenkou , kterou učinil později svou kanadskou ženou. Nyní opět táboří po starých campech a tím si oživuje vzpomínky co bylo a co se již nikdy víc v životě nevrátí - na bezstarostné dny BRDSKÉ ZIMNÍ ARMADY , již velel ...

Bob Hurikán - pokr.příště

Své vlastní já nevyměním ani za jednomyšlný úsudek celého lidstva.

Jack London

TÝ MOJÍ HOLCE

když tě dlouho nevidím, stýská se mi
nejsi-li se mnou , když uléhám na jehličí
hřeješ me alespoň ve vzpomínkách.

Nezotročuješ me , ale povznášíš.

Dáváš mi vše co hledám.

Nápad.

Inspiraci.

Radost.

Zapomnění.

vzpomínky.

prožili jsme spolu tolik krásných večerů.

pomohla jsi mi vyhrát spousty placek.

Dělil jsem se o tebe s přáteli.

Laskal jsem tě svými ústy.

Hledal jsem tvoje štíhlé boky.

Byla jsi se mnou kdykoliv a káekoliv.

Pudeš se mnou zase.

Snad už brávy.

Jen co našetřím třiatřicet korun,

Abys mě mohl vykoupit

Ze zaprášeného regálu

Malé hospůdky na X-tém kilometru

O láhvi s magickým nápisem

O třech písmenech

R.U.E.

- LIŠÁK -

Bludný balvan

Bylo nedělní odpoledne , do odjezdu lokálky dálelo a tak jsme zažívali v horizontální poloze požitě utřejchy: polévku, kterou uvařila Tulačka z vozy od franfurtských párků , protože pro vozu se nikomu nechtělo. ve vzniklé haotě obstojně stála lazece. A tak pick uvařil již obávaný drsný čaj. Jak se tak bavíme rozhýbáváním jazyků po tomto liquere, kterýžto nápoj se vaří ze zeleného maliní a má po něm člověk jazyk jako prkno. Začali jsme se nudit. Nějaká kanečka by neškodila! Od úmyslu k činu není daleko a tak pavi vybírá u ohniště pěkný placák a s citem ho ukládá Tulačce do zbaleného telete.

Pgháčka z ráže

když jsem se ráno
zeptal skřítku
co bydlí v mé zahradě
v ráži,

"proč?"

Řekl mi;

Což nemáš, člověče,
pochopení pro krásu,
ta tvoje chajda,
neptám se také

i když nemohu pochopit.

nevoní , není růžová,

není krásná,

to me celou noc

houpe vánek,

ráno se koupu v rose

a ještě

co bych ti povídal

člověče člověčí,

pochop sám ...

- BARONKA -

POKUD POJEDEME NA 20-MÍLI POMALU, TAK PROJÍŽDÍME PASTVINAMI FARMÁŘE JACKA SPENDERA A BUDEME TLAČIT PŘED NĚJAKOU KRAVU. AŽ K TUNELU !!!!!

utírá pak špinavé ruce, ale na tváři mu hraje úsměv. Už vidí kamarádku, jak ho nese na nádraží...

Cestou domů tulačka soustavně tele nadhazuje a vzedu je slyšet pochechtávajícího Daviho s kocourem. "Asi se jí to zdá těžký". Zatloulal se nám pick, ale utěšují se, že trefí sám. Zacházíme ještě do hospody, kde míváme sleziny. Hospodský nás přivítal u roztočené pípy, kluci zmáčknu něco na kytary a je hned veselo. Holky o něčem tlachají a Zdena chce půjčit ručník. Tulačka ho má samozřejmě v tele. A už je to za dy: tak to tulačka domů nedotáhne. S otevřenou pusou vytahuje z telete kámen. Hospodský se mohl smíchat potřhat a málem z toho zapoměl zavřít pipu. Prohodil něco o stavbě rodinného baráku a zrážlivá tulačka kouká nevražlivě na nás...

Jediný davi se ovládl a nepřítomně čumí někam z okna, takže na něho podezření nepadlo.

Právě však doráží uřícený pick a tak šutr putuje k němu do šracáku. Pick je starej vestmen a tak, když očchází domů a nemůže zrádelník ani uvéstnout, bleskne mu hlavou "Že mi ty syčáci něco přibalili?"

A tak kámen mění majitele. Tentokrát ho vyfasoval bágl Boba. Očcházíme k domovům v dobré náladě. Bob si nese kamejcek a tak bude o slezině O.K. ve středě je slezina a Bob kouká jak kepielo a o tom, jak se mu šlo domů nic neříká. Kluci medituju "Že se Bob nechce chlubit a kuje pomstu?" Domlouváme se, že pojedeme na camp. Je třeba vykopat odpadovku a vyčistit studánku. A tak v pátek pod převísem v obvyklé sestavě, Bob samozřejmě přišel poslední, až půl osmý vlakem. Horlivě to omlouvá oslavou narozenin v práci, z čehož jasně plyne, že se musel po šichtě tráchtu prospat. Davi se pochopitelně neodpustil poznámku "No jo, vono bylo pivo zadarmo, co?" Bob se zaškaradil a mezi dvěma zívnutími došel k názoru, že všude dobře, ve spacáku nejlíp. Rozbalil teletinu, vytáhl spacák... a k našemu i Bobovu úžasu zněj vypaěl nás starý známý šutr. Teď teprvenám došlo! Bob má v týdně totiž telik práce, s odpočíváním, že nemá čas ani rozbalit. Takže chudák kámen musel zase putovat zpátky na camp, na své původní místo u ohniště...

- BURBÍK -

pokud se ještě člověk dovede smát, ani čábel mu neublíží ..DANTE

MŮJ TÁTA

"Můj táta je ředitel a jezdí domů v šestsettrojce, heč!" zakončil svoji debatu blonďáček Jirka a plácal dál hrad z písku. "No řekno, čím je tvůj táta, slyšíš zedčku?"

Slyšel, jen nevěděl, jak říci jak velkéj chlap a kamarád je jeho táta. Jak umí šplhat po stromech a vždyť hajá tu nejlepší paseku, jak je nádhernej u ohně, když vypráví, jak umí krásně hrát na kytaru a zpívat... Byl příliš malej aby uměl říci jak je bohatěj jeho táta - tramp, jak ho miluje a to, že naježdí domů v šestsettrojce, to se je mu fuk. Jen jedno věděl až příliš dobře, že Jirkovi někdo neukáže ráno v lese, pavučiny prohnutí hrstí elementů rosy, kruh kamarádů u ohně a ani sníh zbarvený do ruda, západem slunce. Mlčel, plácal dál velkéj, pískovej hrad a byl nesmírně hrdej na svého kamaráda Táta.

- BARONKA -

JEDEN NA ZÁCHODE -- Stačí, když nahlédnete do minulé Lokálky a budete to vědět....

ZANECH SPORY HÁDKY VÁLKY

SEDNI A PIŠ KRUCI DO LOKÁLKY !

redakce - furt stejná, furt stejná